

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 492
din data de 13.09.2017

Dosar nr. 118/2017
Petiția nr. 1156.27.02.2017
Petent: . .
Reclamat: Librăria ...

Obiect: refuzul accesului copiilor cu vârsta sub 14 ani, care nu sunt însoțiți de un adult în "Librăria ...".

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Librăria ...-

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că celor doi copii ai săi nu li s-a permis accesul în incinta Librăriei ..., pe motiv că erau neînsoțiți de un adult și nu aveau vârsta legală pentru a răspunde penal în cazul unei acuzații de furt.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.1156.30.03.2017, a fost citat domnul în calitate de petent, pentru data de 10.04.2017. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.1864.30.03.2017, a fost citată *Librăria ...* în calitate de reclamată prin reprezentant legal, pentru data de 10.04.2017. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că în data de 26.02.2017, împreună cu familia se afla în incinta Mega Mall România, iar copiilor săi le-a fost refuzat accesul în Librăria ... pe motivul că, nu au vârsta de 14 ani și sunt prea mici să li se permită intrarea singuri; "Intrigat m-am deplasat împreună cu soția mea la Librăria ..., unde am întrebat persoana responsabilă cu paza obiectivului, de ce le-a fost interzis accesul copiilor. În replică, agentul de pază a spus că aceștia au vârsta sub 14 ani și dacă fură ceva din magazin, el nu îi poate reține, riscând să fie acuzat de sechestrare. Copiilor le-a fost îngăduit accesul în cadrul librăriei și au fost considerați potențiali hoți..."

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată, prin reprezentant legal, susține că petiția în cauză nu este întemeiată și este promovată cu rea-credință, iar situația prezentată nu este în concordanță cu realitatea, afirmațiile fiind de natură să inducă în eroare. Partea reclamată declară că, "Imaginile video care surprind momentul reclamat, contrazic vădit cele menționate de către petent, care nu a fost de față cu copiii, aceștia intrând nestingheriți în magazin", "Totodată, afirmația conform căreia accesul copiilor în cadrul magazinului ... ar fi interzis sau restricționat, vine în contradicție cu politica librăriei ..., care se adresează copiilor, promovând cărți și jocuri pentru copii, organizează evenimente pentru aceștia și care are aranjate mici locuri de joacă pentru ei...". Mai mult, "...agentul de pază era în pauză, auzind gălăgie a ieșit să vadă despre ce este vorba. Discuția dintre agentul de pază și copii nu a fost legată de interzicerea accesului acestora, ci referitoare la gălăgia pe care o produceau deranjând clienții și la posibilul risc de accidentare a acestora..., una dintre regulile din manualele librăriei este de a utiliza prietenosă a magazinului, fără a aduce acuzații clienților. Copiii trebuie supravegheați de părinții lor în incinta librăriei, măsura fiind una justificată ca în orice magazin. Mai mult decât atât, recomandarea Librăriei ... cu privire la supravegherea copiilor, este amplasată chiar în incinta acesteia, astfel încât oricine tranzitează magazinul să aibă în vedere aceasta".

4.3 Totodată, Legea nr.272/2004 prin art. 23 alin. 1), menționează; "Copiii neînsoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal, ori care nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane, au dreptul de a li se asigura, în cel mai scurt timp posibil, reîntoarcerea alături de reprezentanții lor legali". Astfel că, legiuitorul a prevăzut obligația supravegherii copiilor minori în sarcina expresă a părinților, prin urmare, dacă există vreo culpă față de pretinsa supărare a minorilor, aceasta aparține părinților, respective a petentului. Pe afișul postat la intrare, se aduce la cunoștința părinților, că sunt obligați să își supravegheze copii; "La atmosfera din ... contribuie fiecare cititor. De aceea, te rugăm: Nu vorbi tare la telefon. Nu lăsa copiii nesupravegheați în librărie. Nu purta conversații zgomotoase lângă clienții care citesc".

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, partea reclamată refuză accesul copiilor petentului în "Librăria ...", pe motiv că au sub vârsta de 14 ani și nu sunt însoțiți.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap,

boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce prespune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, este chemat să se pronunțe asupra unei situații de fapt, situație în care celor doi copii ai petentului, nu li s-a permis accesul în "Librăria ...", celor doi copii ai petentului.

5.3 Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Colegiul director, potrivit obiectului petiției, este chemat să se pronunțe potrivit interzicerii accesului copiilor petentului de a intra în interiorul Librăriei ..., pe motiv că au vârsta sub 14 ani, sunt neînsoțiți de un adult și în caz de furt nu pot fi trași la răspundere. Pe de altă parte, reclamatul declară că politica de funcționare a librăriei, are o deschidere totală pentru clienții săi și în special pentru copii. În acest sens, a fost amenajat un loc de joacă pentru copiii care doresc să coloreze, să citească, etc. Fără a deranja pe ceilalți clienți Copiii trebuie totuși supravegheați/însoțiți de un adult, deoarece așa prevede regulamentul de funcționare și de ordine, afișat la intrarea în magazin: "La atmosfera din ... contribuie fiecare cititor. De aceea, te rugăm: Nu vorbi tare la telefon. Nu lăsa copiii nesupravegheați în librărie. Nu purta conversații zgomotoase lângă clienții care citesc". Mai mult, partea reclamată declară că, pe camerele de înregistrare montate în magazin, se poate vedea cum agentul de pază nu-i dă afară pe copii, ci poartă o discuție cu aceștia cu scopul de a nu mai face gălăgie și pentru a le pune în vedere că se pot accidenta.

Ca atare, Colegiul director analizează petiția, raportat la elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, observă faptul că petentul reclamă un tratament discriminatoriu suferit de copiii săi: Aceștia nu au fost lăsați să intre în magazinul reclamat de către agentul de pază al acestuia, pentru faptul că sunt prea mici, nu au 14 ani impliniți, nu au fost însoțiți de un adult și în caz că ar sustrage un bun, nu ar putea fi trași la răspundere.

Așadar, în speța de față dedusă judecătii, partea reclamată susține contrariul obiectului petiției înaintat spre soluționare la CNCD.

Colegiul, analizând petiția conform dovezilor prezentate, apreciază că nu există probe concludente și necesare care să confirme tratamentul discriminatoriu invocat. Prin coroborarea

elementelor probatorii ale dosarului în cauză, împreună cu analiza faptelor expuse de petent, Colegiul director consideră că petiția, astfel cum este prezentată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt, care să permită, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat copiilor petenteului, în raport cu persoanele aflate în situații analoage, pe baza unui criteriu menționat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de norma juridică. Așadar, Colegiul director constată faptul că, potrivit prevederilor art.20 alin.6) din O.G nr. 137/2000, modificată, “persoana interesată va prezenta probe pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirect, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. *În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice*”.

Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce prespune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată. Colegiul observă că nu se regăsesc suficiente probe pentru a demonstra discriminarea, așa cum se prevede conform art. 2 alin.1) și art. 20 alin.6) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul director, nu regăsește un drept încălcat în ce privește interzicerea accesului în librăria reclamată a copiilor petentului, în dosarul cauzei nefiind aduse probe concludente așa cum prevede O.G nr. 137/2000, modificată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1.Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2 alin.1), și art. 20 alin.6), din O.G.nr.137/2000, modificată (lipsă probe concludente).

2. Clasarea dosarului

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a), .

b) Librăria ...-.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

CLAUDIA POPA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O